

**EEN PASTORALE GROET
IN BIJZONDERE TIJDEN**

**VEERTIGDAGENTIJDKALENDER
2021**

Voorwoord:

Beste parochianen van de parochie Heilige Drie-eenheid te Meppel, Hoogeveen en Beilen.

In grote dankbaarheid mogen wij u deze veertigdagentijdkalender presenteren als "een pastorale groet in bijzondere tijden". Samen gaan we op weg naar het hoogfeest van Pasen, het feest van de opgestane Heer. Onze bron van hoop en bemoediging, onze Gids en Leidsman op weg naar onze uiteindelijke voltooiing: Het eeuwige Leven bij God.

In grote dankbaarheid, zo begon ik dit voorwoord, omdat deze kalender is samengesteld door verschillende mensen uit alle drie onze geloofsgemeenschappen. Een resultaat: vóór ons en dóór ons SAMEN.

Met deze veertigdagentijdkalender trekken we stapsgewijs, in verbondenheid, door één van de sterkste tijden binnen het kerkelijk jaar. Samen tellen wij af naar Pasen.

Bij het schrijven van dit voorwoord ken ik de inhoud van de dagteksten, de bijdragen van de verschillende deelnemers, niet maar ik heb er alle vertrouwen in dat we vol inspiratie langs vele wegen op weg gaan naar de Goede Week en Pasen.

Ik wens ons allen toe dat iedere dag opnieuw ons vertrouwen mag groeien, dat we ons meer en meer bemoedigd mogen weten dat Jezus met ons meetrekt, dat Hij ons bij de hand neemt en indien nodig ons zelfs draagt. Mede daardoor, met daarbij de kracht van de heilige Geest, bouwen we mee aan Gods Koninkrijk hier op aarde.

Mede namens mijn collega's, pastor Alie de Lange en pastor Erik Verheijen, mede namens alle medewerkers aan deze Veertigdagentijdkalender, wens ik ons allen een inspirerende reis naar Pasen, dat we samen als meer bevrijde mensen het Hoogfeest van onze Verrezen Heer mogen vieren! Goede tocht gewenst!

Pastoor Peter Wellen

40

Aswoensdag 17 februari

Veertig dagen om ons voor te bereiden op Pasen.

De Vastentijd vraagt om stil te staan wij ons leven;
op zoek naar wat het leven zin geeft en ons gelukkig maakt.

De 40-dagentijd wordt in het begin met Aswoensdag gevierd.
Het gegeven Askruisje op die dag is het teken dat je het oude achter je laat.

De as wordt gemaakt van verdroogde palmtakken van vorig jaar.
Die worden verbrand en je kunt daar een symbool in zien:
om alles waarin je faalde achter je te laten.
Om een nieuw begin te maken.
Om het anders te proberen te doen, om te veranderen voor
anderen.

As is een teken van verlies, van verdriet en van inkeer, maar ook
van bezinning en ommekeer.

Gedenk mens dat gij van stof zijt en tot stof zult wederkeren.
Soms moeten we terug naar de bodem van ons bestaan om opnieuw
een start te maken. Daar kan de Vastentijd ons bij helpen.

Pastor Alie de Lange

39

Donderdag 18 februari *Lucas 9, 22-25*

In mijn twintiger jaren mocht ik een paar dagen verblijven in het Dominicanen klooster in Huissen en later eens in de Onze Lieve Vrouwe abdij in Oosterhout. Op weg met de trein en later met de auto naar een totaal andere wereld. Verstillings en eenvoud, leven in het ritme van liturgie en natuur. Het heeft mij altijd geboeid. Zoveel laat je achter als je die stap zet, gaat leven als een kloosterling. Als gast merk je na een paar dagen al welke rijkdom je daarvoor terugkrijgt. In mijn dertiger jaren ging ik regelmatig op bezoek bij een vrouw in Almelo. Zij was ook gefascineerd door kloosters. Na een paar jaren wist ze het zeker, ik zou later kloosterling worden. Toen ik 50 werd gaf Linda mij een week verblijven cadeau bij de cisterciënzers in Orval, geborgen in een vallei in de Ardennen. Samen met haar.

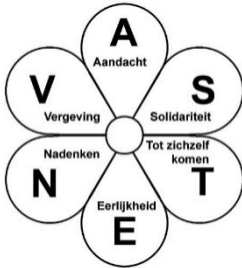
Een pelgrimstocht naar jezelf, een pelgrimstocht naar God. Met weinig op weg zodat je veel meer van waarde kunt ontvangen.

Onlangs speelde ik een viering in de abdijkerk van Höxter in Duitsland. Het orgel stond naast de overblijfselen van de Heilige Vitus.

Het blijft maar komen.

Wiebrand Boonstra

Waar komt vasten vandaan?

Het heeft verwantschap met "vast houden"

Maar.....is de diepere betekenis niet het tegenovergestelde? nl. "Loslaten?"

We zijn sterker in vasthouden "Je weet wat je hebt, je weet niet wat je krijgt." We zoeken houvast. Loslaten kan daarom vaak pijnlijk zijn. Kunnen we niet heel erg verstrikt raken door

vast te houden-of dat nou bezittingen zijn of gewoonten-meningen-of verslavingen of ruzies?

Loslaten kan ons ruimte bieden. En ons het vertrouwen geven dat we steeds opnieuw mogen beginnen. Het is als het geheim van de graankorrel die zich laat vallen in de aarde, omdat hij vertrouwt, dat nieuw leven daar begint. Het proces van leven-leven loslaten-en tot nieuw leven komen. Durven ook wij daar op vertrouwen, ook al gaat het soms met pijn.

Vastentijd: Tijd nemen voor zelfreflectie, voor bezinning en inkeer. Stilstaan waar het echt om gaat, stil staan bij de wereld om ons heen, bij je naasten.

In de bloemblaadjes staan de woorden: V=vergeving, A=aandacht, S=solidariteit, T=tot zichzelf komen, E=eerlijkheid, N=nadenken.

Tip: Misschien leuk om zelf in de vastentijd regelmatig te kijken naar de Vastenbloem en dan één bloemblaadje te kiezen en daarover in alle rust na te denken en te mediteren.

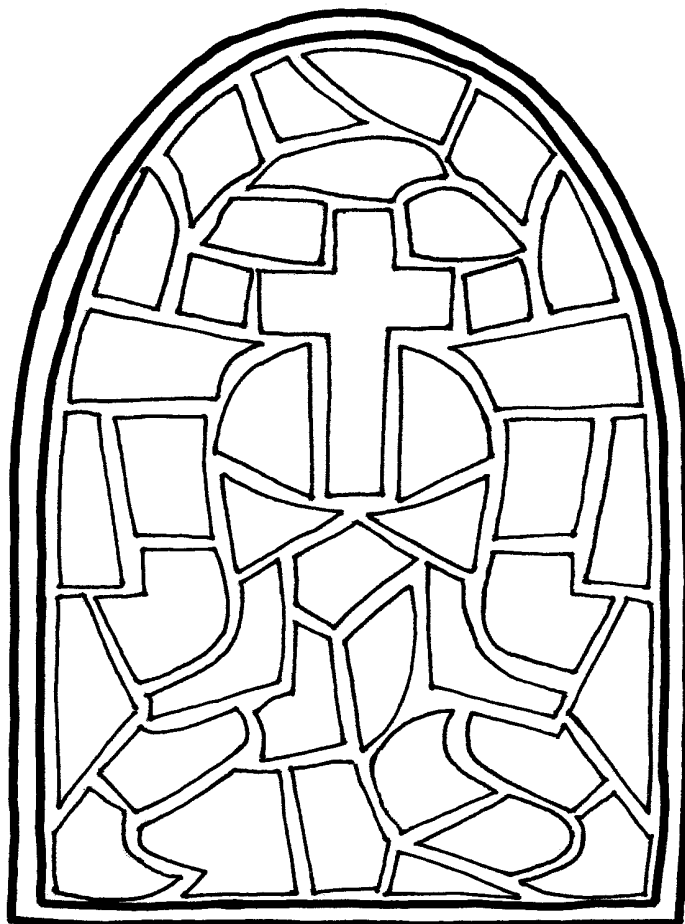
Annemarie Pragt

37

Zaterdag 20 februari

Lucas 5, 27-32

Vasten of veertigdagenraam

Elke dag van de veertigdagentijd mag je een vakje kleuren nadat je iets positiefs gedaan hebt. Als laatste kleur je het kruis.

Zondag 21 februari
Eerste zondag van de Vasten

Jezus verbleef 40 dagen in de woestijn om zich voor te bereiden op zijn levensweg, zijn weg naar Jeruzalem.

De woestijn is daarom ook voor ons een goed beeld om ons voor te bereiden op het feest van Pasen. De vastentijd is een tijd van soberheid, om ruimte te maken in je leven en om los te komen wat ons te veel bezighoudt, maar misschien toch niet zo belangrijk is. Veertig dagen om na te denken over ons leven: wat maakt ons echt gelukkig, en wat houdt ons daarvan af. De vasten is een tijd om op zoek te zijn naar een mogelijk anders ingevuld leven. Op weg te zijn naar een land waar het goed leven is met anderen; waar jij je eigen plek kan vinden, waar jij thuis mag komen, waar je kan zijn wie je bent.

Laat ons daarom bidden aan het begin van de vasten.

Laat ons bidden dat we in deze veertig-dagen-tijd de weg vinden naar onszelf. Dat we onszelf vragen durven stellen als: om welke dingen maken wij ons druk? Waaraan geven wij onze tijd en besteden wij ons geld?

Laat ons bidden dat we in deze veertig-dagen-tijd de weg vinden naar anderen, die aan onze zorg en trouw zijn toevertrouwd en recht hebben op onze zorg en liefde.

Laat ons bidden dat we in deze veertig-dagen-tijd ons bevrijden van het oordeel van anderen. En zelf niet onmiddellijk klaarstaan met onze verwijten, maar eerst vragen stellen aan onszelf.

*Heer onze God, maak ons leeg en open voor uw aanwezigheid in ons leven, naar het voorbeeld van Jezus, de Zoon van Uw hart.
Amen*

Pastor Erik Verheijen

Vraag jezelf eens af ...
wat heb ik echt nodig

Op gebied van eten
drinken
ontspanning
internetten

Het jezelf beperken
leidt tot versimpeling
en tot meer stilte
in jezelf. Daardoor
krijg je meer ruimte
voor de dingen die van
wezenlijk belang zijn.

***Doorbreek eens een patroon
waar je trots op kunt zijn!***

Sommige mensen hebben moeite met bidden, echt bidden. Bidden is bezig zijn met God en dat kan op vele manieren. Samen met anderen, of alleen, in een kerk, thuis, of klooster. Maar ook met je gedachten bij God zijn terwijl je werkt. De plaats kan belangrijk zijn, het tijdstip en de gelegenheid. We bidden bij een kaarsje of lezen een gebed uit een boekje. Anderen gebruiken daarvoor een rozenkrans of een Icoon.

Jezus heeft ons zelf geleerd hoe we moeten bidden. Dat lezen we vandaag in het evangelie van Mattheüs. Met eerbied tot God en zonder dikdoenerij van woorden. En zeker niet hoogmoedig "kijk mij eens bidden". Jezus leert ons dat bidden eenvoudig kan en moet zijn. Want God de Vader weet wat u wil zeggen in uw gebed. Jezus heeft ons een mooi gebed gegeven: het "Onze Vader".

Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd, uw rijke kome, uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven onze schuldenaren, en breng ons niet in beproeving maar verlos ons van het kwade. Amen.

Laten we in deze Coronatijd in vertrouwen bidden tot God, en juist in de vasten elke dag tijd vrij maken om te bidden. Niet alleen om aan God onze noden voor te leggen, maar ook om God te bedanken voor al het goede.

André Klaassen

34

Woensdag 24 februari *Lucas 11, 29-32*

De liefde Gods

Het is een nooit te blussen vuur,
Dat warmte afgeeft uur na uur.
Aan hen die kinderlijk geloven.

Het is een gloed die eeuwig is,
Het stil en groots geheimenis.
Van hen die kinderlijk geloven.

Het zijn de kleine dingen
Waardoor je vaak bemerkt
De hand vol zegeningen
Waar Vader je mee sterkt.

Wanneer je kunt volbrengen
Wat hij je vriendelijk raadt.
Dan lijkt het wel of alles,
Ineens veel beter gaat.

@ F. Deubel

33

Donderdag 25 februari *Mattheüs 7, 7-12*

Gezang 648

Weest niet bezorgd

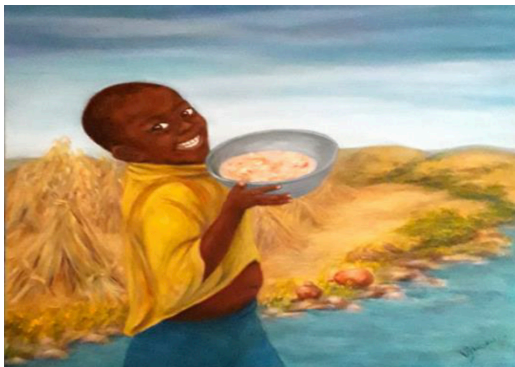
Weest niet bezorgd voor uw leven:
uw God en Vader, die in de hemel is,
Hij weet wel wat gij nodig hebt.

Vraagt en gij zult krijgen.
Zoekt en gij zult vinden.
Klopt en men zal u opendoen.

Er is toch niemand onder u,
die aan zijn zoon een steen geeft,
als hij hem vraagt om brood?

Hoeveel te meer dan zal uw Vader,
die in de hemel is,
't goede geven aan wie Hem daar om vragen.

t. H. Oosterhuis/m. B. Huijbers

Vrijdag 26 februari
Mattheüs 5, 20-26

Vastenbingo

 <p>Eet een dag geen vlees</p>	 <p>Bid een gebedje</p>	 <p>Stuur een kaartje</p>
 <p>Lees een verhaal in de (kinder)bijbel</p>	 <p>Steek een kaarsje aan voor iemand</p>	 <p>Doe een klusje, help met opruimen</p>
 <p>Eet een dag geen snoep</p>	 <p>Wees 5 minuten helemaal stil</p>	 <p>Luister een mooi (Taizé)lied</p>
 <p>Bel met iemand die alleen is</p>	 <p>Ga naar een (online)viering</p>	 <p>Kijk een dag niet naar een scherm</p>

Leef de beste versie van jezelf!

Met vasten komt het er op aan om de zuiverheid te bewaren en nalatigheden uit te wissen. Dit kan door "paal en perk" te stellen aan onze ondeugden en ons toe te leggen op verdieping van gedachten. Wat vasten betreft is het niet persé de bedoeling dat er allerlei verboden en geboden zijn, maar veel meer een bewuste omgang mèt. Vasten lijkt over bewustwording te gaan. Hoe leef je? Hoe besteed je de tijd? En is dit daadwerkelijk de manier waarop je de tijd door wilt brengen, of zijn er gewoontes ontstaan waar je graag afscheid van zou willen nemen.

Zondag 28 februari
Tweede zondag van de Vasten

Boven op de berg hebben Petrus Jacobus en Johannes een prachtige ervaring: ze zien Jezus op een goddelijke manier, in gezelschap van Mozes en Elia. Petrus wil boven op de berg blijven om dat gelukzalige moment vast te houden, maar dat kan niet. Piekervaringen, ervaringen dat we helder te zien krijgen hoe het leven is, of zou kunnen zijn, duren vaak maar even. Het gewone leven is veel weerbarstiger. Toch moet het daar gebeuren, niet boven op een berg, maar in het dal.

Vasten om een goede weg in het leven te vinden

het is verleidelijk om mee te doen:
te kopen wat anderen kopen,
te roepen wat anderen roepen,
ook al vinden we diep van binnen,
dat dat eigenlijk niet kan.

Het is verleidelijk om de makkelijkste weg te kiezen:
gewoon wat we gewend zijn,
lekker veilig en vertrouwd,
ook al waren we eigenlijk van plan
om het anders en beter te doen.

Daarom bidden wij
*God, help ons mensen te worden
die niet met alle winden meewaaien.
Geef ons grond onder onze voeten,
houvast om stevig te staan,
zodat we vasthouden aan onze idealen
en goede voornemens
en mensen worden die betrouwbaar zijn. Amen*

Pastor Erik Verheijen

Oordelen en veroordelen

Voordat jij een oordeel over mijn leven velts,

trek mijn schoenen aan en loop mijn weg.

Loop door de straten, bergen en dalen,

voel mijn verdriet en beleef de diepste pijn

voel de vreugde, die ik heb moeten missen in mijn leven.

Doorloop de jaren, die mijn leven veranderden.

Struikel over elke steen, waar ik ook

over gestruikeld ben.

Val in het diepste dal, maar sta net als ik weer op.

En ga precies dezelfde weg weer verder.

Precies, zoals ik elke dag doe.

En als je dat elke dag zo voelt,

dan pas kun je oordelen en veroordelen.

(Martin Gijzemijter)

29

Dinsdag 2 maart

Mattheüs 23, 1-12

Het is mijn eigen, persoonlijke traditie – elk jaar ga ik ergens in de veertigdagentijd de *Stabat Mater* van Antonin Dvorák beluisteren. Een gedicht over het verdragen van iets wat ondragelijk is, het aanvaarden van iets wat niet te vatten is en het blijven vertrouwen als er geen vonkje hoop meer lijkt te zijn. Zalige muziek gecomponeerd uit diep persoonlijk verdriet...

Ik maakte kennis met deze *Stabat Mater* in 1992, toen ik als solo-fluitiste met een amateurkoor mee mocht op reis naar een muziekfestival in Praag. Ik hoef er maar aan te denken, en dan zit ik weer in de Dvorák Hall. Ik kan zelfs het hout van de stoelen nog ruiken, als ik tijdens de eerste repetitie in de koele, donkere zaal zat. De muziek was mij wel bekend – ik was immers vaak aanwezig als het koor aan het voorbereiden was – maar ik had de volle bezetting nog nooit gehoord. En toen zette het Tsjechisch Filharmonisch Orkest de eerste noten in, langzaam, intens maar nog ingehouden...

Het is een fors werk, ongeveer anderhalf uur. Ik weet dat Dvorák daaraan begon na het overlijden van zijn pasgeboren dochter. In het ontroostbare verdriet van zijn vrouw zag hij het verdriet van Maria voor zich, toen zij getuige moest zijn van het lijden en sterven van haar Zoon. Voordat het werk af was, zou de componist nog twee kinderen moeten verliezen. De muziek ademt een intensiteit van emotie, rechtstreeks uit de kern van zijn hart...

Er is natuurlijk veel over deze *Stabat Mater* geschreven en bekend. In elk deel van de muziek, in elke regel van het gedicht kan ik mijn eigen gedachten en gevoelens uitstorten. Voor mij het meest kostbaar is het opzweepende, onverbiddelijke progressie die, in het eerste deel – tot vijf keer toe – in een hartverscheurende kreet van leed en rouw eindigt. In het laatste deel, echter, gaat dezelfde progressie door naar een oplossing die dermate zalig is, dat het koorzang van het orkest los lijkt te vliegen, om naar de hemel omhoog te zweven...

-- Linda Bridges Karr

Voor een uitstekende uitvoering van de *Stabat Mater* van Dvorák:

<https://www.youtube.com/watch?v=92cl5yuWftM&t=4202s>}

28

Woensdag 3 maart
Mattheüs 20, 17-28

Challenge voor de Jongeren

De vastentijd is het moment om even uit je comfort zone te stappen. Daarom daag ik jullie uit om iets te doen (voor je naasten) wat je normaal niet zou doen. Dit kan iets simpels zijn als even koken voor je familie (pizza opwarmen in de oven telt niet maar wij zullen niet oordelen 😊), mee doen aan een sponsorloop voor een goed doel, vrijwillig de hond uitlaten dus ik zou zeggen zoek wat leuks uit. Kies 1 dag (of meer) in de 40 dagen om uit die vertrouwde zone te stappen.

Mocht je wat willen koken? Hieronder een bijbelse recept.

Wil je graag laten zien wat je gedaan hebt om uit je comfortzone te stappen stuur dan een foto of een berichtje naar Sophie Boldewijn (s.i.boldewijn@gmail.com) en ik zal hier iets leuks van maken voor na de vastentijd!

Heel veel succes, Sophie

Falafel met knoflook-munt saus

(Bron <https://eva.eo.nl/artikel/2014/01/bijbelse-recepten>)

Je hebt nodig voor de falafel (3 à 4 personen):

- blik/pot gewelde kikkererwten ongeveer 450 gram uitlekgewicht (je kan ook kiezen voor gedroogde kikkererwten, is alleen wat meer werk 's nachts laten weken en even laten koken)
 - 1 el olijfolie
 - 1 el citroensap
 - 2 tl koriander (of verse koriander 1el)
 - 1 tl Djintan (komijn)
 - 1 tl kurkuma (erg gezond!)
 - snufje zout
 - tabasco - paar druppeltjes (peper kan ook, maar tabasco geeft net wat meer smaak)
- En dit heb je nog nodig voor erbij:**
- 8 pitabroodjes
 - Gemengde sla (en eventueel ook tomaat, komkommer, ui naar wens)

Zo maak je het:

Spoel de kikkererwten en maal ze samen met alle andere ingrediënten samen tot een smeueige massa. Maak van het mengsel kleine platte hoopjes (ongeveer 16-20 stuks) op een met bakpapier beklede bakplaat.

Bak de falafelballetjes in een oven van 200 graden in ongeveer 20 minuten totdat ze bruin en krokant worden. Draai ze nog even om en laat ze nog ongeveer 10 minuten in de oven totdat ook die kant mooi bruin en knapperig is.

Maak ondertussen de knoflook-munt saus. Meng de yoghurt en de mayonaise. Voeg daarna alle andere ingrediënten toe. Bij het opdienen kan je alles in aparte schaalpjes serveren. Doe wat van de sla, tomaat, komkommer, falafel en muntsaus in een pitabroodje en smullen maar!

Je hebt nodig voor de knoflook/munt saus:

- 250 gram Turkse (dikke) yoghurt
- Handjevol verse muntblaadjes, fijngesneden
- 2 el biologische mayonaise
- 2 middelgrote geperste knoflooktenen (mag ook meer, naar eigen voorkeur)
- (snufje) zout
- tabasco - paar druppeltjes (peper kan ook, maar tabasco geeft net wat meer smaak)

Als je geen munt in huis hebt, kan je eventueel ook paprikapoeder & Provençaalse kruiden toevoegen

26

Vrijdag 5 maart
Mattheüs 21, 33-43.45-46

Vasten is meer genieten

geniet meer van de stilte, jouw stilte
van de natuur, jouw natuur
van je innerlijke drive
van je contact met de bron
van je zoektocht naar zin
van je aandacht voor een ander
van je uiteindelijke doel

van de dingen waar alles om draait

25

Zaterdag 6 maart *Lucas 15, 1-3.11-32*

Vandaag lezen we het prachtige verhaal over de verloren zoon, voor mij persoonlijk een van de mooiste verhalen uit de H. Schrift. Het verhaal heeft veel kunstenaars en schrijvers geïnspireerd. M.n. Rembrandt heeft in een meesterwerk over dit Bijbelse thema op een onnavolgbare wijze Gods bevrijdende en leven scheppende liefde zichtbaar gemaakt.

Op het schilderij zien we hoe de vader beide handen op de schouders legt van zijn voor hem neergeknieelde zoon. Als we goed kijken zien we een krachtige mannelijke hand en een zachte vrouwelijke hand. De vader wordt daarmee een moederlijke vader. Het verhaal over de verloren zoon is overbekend. Wat het verhaal o.a. zo mooi maakt is dat het een open einde heeft.

Wij blijven met een vraag zitten. We komen niet te weten wat uiteindelijk de oudste zoon gaat doen. Het wordt als vraag aan ons voorgelegd. Hoe zouden wij reageren? Wat zouden wij doen? De deur naar het feest, het leven samen met zijn vader en zijn broer, staat open. Het blijft de vraag of hij naar binnen is gegaan. Een prachtig onderwerp voor een mooi gesprek. Nog drie weken resten ons voordat het Pasen is. Nog drie weken om ons te bezinnen en ons af te vragen wat ons nu eigenlijk beweegt, wat voor dromen er ergens diep in ons leven, wat uiteindelijk ons leven tot een feest zou kunnen maken. Het is een kwestie van stil worden en luisteren naar wat er leeft in ons hart. Herkennen we in ons de oudste zoon? Hebben we iets van de jongste? Of kijken we uit naar een kind dat eigen wegen gaat en dreigt verloren te lopen? Misschien willen we net als de vader eindelijk eens gekend worden naar wat we ten diepste zijn. Ergens diep in ons leeft een goddelijke vonk, zijn we naar Gods beeld en gelijkenis. Misschien mogen we die liefdevolle vader zijn. Nog drie weken: Jezus zoekt mensen in wie Hij uit de dood kan verrijzen, in wie zijn Geest opnieuw tot leven kan komen. Nog drie weken, eindelijk thuis, het leven een feest!
Piet Maes

Zondag 7 maart
Derde Zondag van de Veertigdagentijd

*Breekt deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem doen herrijzen.
Johannes 2, 19*

Opruimen voor de Hemel op aarde

'Wie is die Man daar?',
vroegen de handelaren zich af.
Waar komt Hij toch vandaan?
En waar wil Hij met ons naar toe?

'Wat moeten zij hier?',
dacht Jezus daar op het Tempelplein.
Waar moet het hier toch naartoe?
Ze slopen hier mijn Vaders huis!

Wat gebeurt er nu toch?
De leerlingen schrokken er zo van.
Waar was Jezus geduld heen?
Hij die echt altijd zo rustig bleef!

De rust keerde gauw weer.
Opruimd staat netjes en zuiver.
Zo ruimde Hij de Tempel.
Maar hoe staat dat dan nu met ons?

Zuiveren wij op tijd ons hart?
Volgen wij zijn tien geboden en
ruimen van binnen op?
Zo komt zijn Hemel op aarde!

br. Hans-Peter Bartels ofm

“Bevrijd mij, o Jezus”

Bevrijd mij, o Jezus,
van het verlangen om geliefd te zijn,
van het verlangen om verhoogd te worden,
van het verlangen om geëerd te worden,
van het verlangen om geprezen te worden,
van het verlangen om de voorkeur van mensen te krijgen,
van het verlangen om geraadpleegd te worden,
van het verlangen om goedgekeurd te worden,
van het verlangen om populair te zijn,

van de angst om vernederd te worden,
van de angst om geminacht te worden,
van de angst om vermaand te moeten worden,
van de angst om gelasterd te worden,
van de angst om vergeten te worden,
van de angst om verkeerd begrepen te worden,
van de angst om belachelijk gemaakt te worden,
van angst om verdacht te worden.

En, Jezus, geef mij de genade,
om te verlangen dat anderen meer geliefd zijn dan ik,
dat anderen hoger geacht worden dan ik,
dat volgens de opinie in de wereld anderen meer
worden en ik minder,
dat anderen worden gekozen en ik opzij word gezet,
dat anderen telkens boven mij verkozen worden,
dat anderen heiliger worden dan ik,
terwijl ik heilig word zoals U heeft bedoeld.

Moeder Teresa

veertigdagenkalender

kleurplaat

God kleurt je hart

Pasen

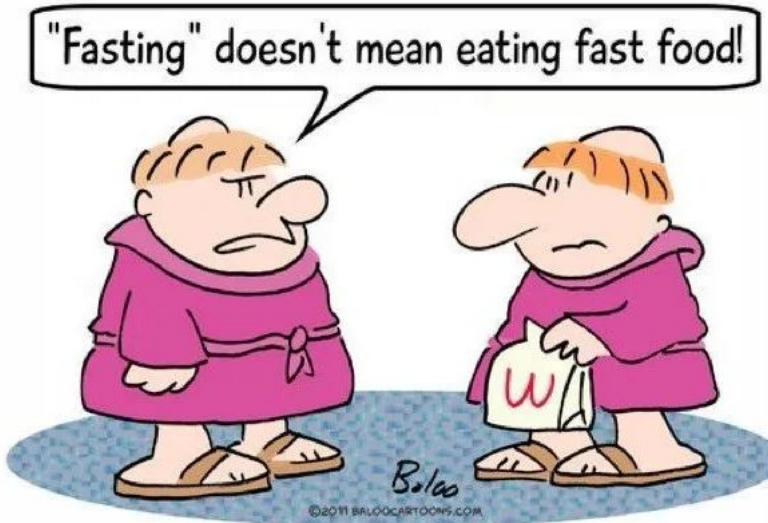
40 dagen

Vasten

40 dagen

omkeren!!

www.samueladvies.nl

Steengoede tips voor het vasten van de Heilige Benedictus:

1. Elke dag is een kans om nieuwe gewoontes aan te leren.
2. Vasten is het tegenwoordige ontgiften of het ontwennen.
3. Vasten is uitdagingen aangaan waardoor je zelfvertrouwen groeit.
4. Vasten doe je uit eigen beweging en met plezier.
5. Vasten doe je met een goed doel, bijv. om Pasen intenser te beleven.
6. Als je vast laat dat dan weten aan je ouders, dan kunnen ze helpen of voor je bidden.

Op 'kloosterwereld.nl/overpeinzingen-met-een-knorrende-maag' staat een leuk verhaal en de regels van Benedictus nog beter uitgelegd.

21

Donderdag 11 maart
Lucas 11, 14-23

NEEM DE TIJD

JA, NEEM 40 DAGEN DE TIJD

NEEM DE TIJD
OM MET MENSEN SAMEN TE ZIJN EN TE VOELEN:
WIJ HEBBEN ELKAAR NODIG

NEEM DE TIJD
OM EEN BLIK OP DE WERELD TE WERPEN EN TE VOELEN:
WE HEBBEN ELKAAR NODIG

NEEM DE TIJD
OM OOG IN OOG MET GOD SAMEN TE ZIJN EN TE VOELEN:
WE HEBBEN ELKAAR NODIG

JA NEEM DE TIJD
WEL 40 DAGEN LANG
OM TE VOELEN:

IK LEEF EN HIJ LEEFT IN MIJ!

20

Vrijdag 12 maart *Marcus 12, 28b-34*

In het Marcus evangelie van vandaag wordt Jezus gevraagd naar het belangrijkste gebod. Hij antwoordde: 'U moet de Heer Uw God liefhebben met hart en ziel, in al uw gedachten en met inzet van al uw krachten. En het tweede gebod is: U moet Uw naaste beminnen als Uzelf'.

De heersende pandemie raakt ons allemaal. Er zijn vaccins toegelaten die ons beschermen tegen besmetting en de gevolgen daarvan. Misschien duurt het nog maanden voordat het sein 'brand meester' zal klinken.

Nu, eind januari, zijn rellen uitgebroken door de invoering van de avondklok. Hoe gaan wij om met deze ontwikkelingen, in het licht van het evangelie?

Laten we elkaar bij de hand houden; laten wij oog en oor hebben voor onze naasten; laat ons hoopvol uitzien naar het moment dat wij zover zijn met vaccinaties dat er weer Leven mogelijk wordt; Samen - Leven!

Bidden wij, dat in deze bezinningsperiode op weg naar Pasen, ons vertrouwen in de toekomst meer en meer mag toenemen; dat onze gezamenlijke verantwoordelijkheid daarvoor mag groeien. Laat ons mensen ontmoeten waar vereenzaming dreigt.

Laten we vooral blijven vertrouwen op u, God, die ons in alle tijden van het leven ondersteunt!

Dominic Brügemann

19

Zaterdag 13 maart

Lucas 18, 9-14

De een voelt zich geweldig, kan alles beter dan zijn medemens, zoals de Farizeeër. De ander is zeer bescheiden en voelt zich eerder onwaardig en de minste, zoals de tollenaar. De minste willen zijn, dan zou je het meeste ontvangen. En dat is nou net het moeilijkste. Arthur Japin heeft als thema in een van zijn boeken dat liefde geven zonder er iets voor terug te willen ontvangen het moeilijkste maar ook het belangrijkste is. Wanneer was ik de minste? En ik ga terug in de tijd. Ik ben net zes jaar en het is de eerste dag dat ik naar de basisschool ga. Ik word vanaf het eerste uur buitengesloten en mag mijn jas niet ophangen van een ander kind en vanaf dag één mag ik op het schoolplein niet meedoen met spelletjes. Later komt het goed en worden de meisjes in de klas mijn vriendinnetjes. Pas veel later kon ik voor dit buitengesloten worden een verklaring vinden. Ik woonde in een Gronings dorp en iedereen was streng gereformeerd. Ik ging naar De school met den Bijbel. Mijn school stond in de biblebelt van de provincie en er waren maar twee niet-gereformeerde leerlingen, een ander meisje en ik. En ik hoorde er dus niet bij, ik was minder en de anderen hoorden bij de superieure groep. Het kan angstaanjagende vormen aannemen, dat superieur voelen. Übermensch en Untermensch.... Gelukkig zijn we nu ruim 75 jaar bevrijd en we spreken elk jaar bij de herdenking van de Holocaust over het nooit meer mogen gebeuren. Maar het gevaar van superioriteit duikt overal op. Culturen waarbij mannen superieur zijn aan vrouwen, landen waar een elite de macht heeft en de stem van inwoners niet getolereerd wordt, landen geheel niet ver van ons vandaan, landen waar de leiders zich niet bekommeren om de uitzichtloosheid van jongeren die eraan willen ontsnappen in gammele boten, een gefantaseerde toekomst tegemoet. Ik keek op de tv naar de documentaire Klassen van Sarah Sylbing en Ester Gould over de strijd voor gelijke kansen in het onderwijs. De kinderen in het arme gedeelte van Amsterdam-Noord voelen zich onwaardig en de minste, moeten vechten om de minder succesvolle omstandigheden te boven te komen. Hulde aan de leerkrachten op de basisscholen in het arme Noord die zich inzetten voor deze kinderen en hun talenten zien. Deze leerkrachten geven aandacht aan de minsten en ze ontvangen er veel liefde van de kinderen voor terug. Hulde ook aan de wethouder Onderwijs van Amsterdam wier missie het is om de kansenongelijkheid aan te pakken. En ikzelf, voel ik mij wel eens superieur aan de ander? Wil ik wel weten dat ik me beter voel dan die ander? Dúrf ik de minste te zijn?

Fien Smit

Zondag 14 maart
Vierde zondag van de Vasten
Johannes 3,14-21

God heeft de wereld lief.

In het licht wordt alles zichtbaar.
Wie niet liefheeft blijft in de duisternis.

De liefde van God aanvaarden wil zeggen, dat God door ons de andere mensen, de wereld, wil liefhebben.

Een mens heeft recht op liefde.

Wij zijn geroepen om dit recht op liefde waar te maken.

De huwelijkspartner heeft recht op liefde,
de kinderen hebben recht op liefde van ouders,
de eenzamen en zieken hebben recht op liefde,
en ook ieder ouder wordend mens heeft recht op liefde.

Iedereen die bereid is zich daarvoor in te zetten,
zal merken dat je liefde niet op lange afstand kunt bedienen.
Wie zich bekommert om de nood van anderen zal zelf iets van die
nood moeten meedragen.

Die zal zich bereid moeten houden voor ontgoochelingen en
ondankbaarheid.

Je moet de gebreken van de ander op de koop toe nemen.

Maar de mens die bereid is om voor anderen het recht op liefde
mogelijk te maken die gaat de weg van Jezus, de weg van God zelf.

Ja, het is waar; de mens heeft recht op liefde.

De mensen daarbij helpen is moeilijk maar mooi tegelijk, zoals de
weg van Jezus moeilijk was.

Maar uiteindelijk voerde zijn weg tot heerlijkheid en is ons goede
voorbeeld.

Pastor Alie de Lange

18

Maandag 15 maart
Johannes 4, 43-54

"Ga maar naar huis", zei Jezus, "uw zoon leeft".

17

Dinsdag 16 maart Johannes 5, 1-3a.5-16

Kun je alle verborgen woorden vinden in deze woordzoeker?
Vorm met de overgebleven letters onderaan een zin.

s	v	t	l	a	p	j	i
j	r	m	e	w	i	j	n
e	i	e	v	n	a	e	b
b	e	k	e	r	d	z	r
a	n	r	n	r	e	u	o
p	d	u	a	s	l	s	o
e	e	i	e	r	e	n	d
n	n	s	l	e	n	t	e

beker
brood
delen
eieren
jesus
kruis
lente
leven
vrienden
wijn

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

16

Woensdag 17 maart
Johannes 5, 17-30

VOORJAAR

De wereld staat te lachen voor mijn ramen
want alles bloeit en staat daar mooi te zijn.
Alleen de hazelaar staat zich te schamen
omdat hij schuilgaat achter rozen en jasmijn.

De zuidenwind speelt met de schapenwolken
en jaagt ze vrolijk fluitend voor zich uit.
De meidoorn staat het voorjaar te vertolken
en strooit met bloesems, als blijde lentebried.

Ik glimlach naar de wereld voor mijn ramen,
alleen de hazelaar doet nog wat stug.
Maar wind en wolken, bloemen, allen samen,
zenden mijn glimlach duizendvoudig mij terug.

15

Donderdag 18 maart
Johannes 5, 31-47

God kan niet zonder ons.

Hij heeft onze handen nodig om anderen te ondersteunen.

Hij heeft onze woorden nodig om zieken te troosten.

Hij heeft onze verhalen nodig om de droom van een wereld, waar het goed wonen is voor iedereen levend te houden.

Hij heeft onze voeten nodig om naar mensen te gaan die niet meer uit de voeten kunnen.

Hij heeft ons hart nodig om van mensen te houden van wie het hart koel en koud is geworden.

God heeft ons nodig om zijn droom van liefde en vrede waar te maken.

En overal waar iets goed wordt gedaan aan een mens, is God niet ver!

Maria Mentink

14

Vrijdag 19 maart

Mattheüs 1, 16.18-21.24a H. Jozef

1. Een gebed voor allen die in de achtergrond bezig zijn om ervoor te zorgen dat diegene in de voorgrond in staat zijn om te doen wat ze moeten doen.

Goede God,

*Met het werk van zijn handen heeft de Heilige Jozef
Jezus en zijn heilige moeder Maria onderhouden.*

Leer ons te werken zoals hij, met geduld en volharding.

*Leer ons uw gezicht te zien in alle arbeiders,
en help ons altijd liefdadig en zorgzaam te zijn. Amen.*

2. Een makkelijk recept voor een druk gezin op vrijdag in de veertigdagentijd

Macaroni met kaas uit de oven (voor 4-6 personen)

Ingrediënten

- 150g macaroni (droog), boter (om ovenschaal in te vetten)
- 100g belegen kaas (geraspt), 2 eieren
- 650ml melk, 1/4tl zwarte peper (gemalen)
- 1tl zeezout en paprikapoeder (mild)

Methode

- Verwarm oven voor op 175°C
- Kook de macaroni volgens de instructies op de verpakking.
- Vet een ovenschaal in met een klein beetje boter.
- Bedek de bodem van de schaal met een dunne laag gekookte macaroni. Strooi geraspte kaas overheen. Herhaal totdat de macaroni en kaas op zijn (de laatste laag moet kaas zijn).
- In een kom klop de eieren licht. Voeg de zout, peper en melk toe en roer totdat alles goed gemengd is.
- Giet de eieren en melk over de macaroni en kaas totdat de ovenschaal vol is (of totdat het mengsel op is).
- Strooi wat paprikapoeder overheen. Bedek de ovenschaal met aluminium folie.
- Bak in oven ongeveer 35 minuten. Verwijder de folie en bak nog 10 minuten of totdat de bovenkant goudbruin is.

Serveer met een frisse salade.

-- Linda Bridges Karr

13

Zaterdag 20 maart
Johannes 7, 40-53

Probeer het eens...

Probeer het eens:
anders om te gaan met je tijd.
Tijdrovende dingen afbouwen
om tijd vrij te hebben
voor wat zolang al bleef liggen.

Probeer het eens:
anders om te gaan met je geld.
Geldopslopende dingen loslaten
om geld vrij te hebben
voor wat je meer mens maakt.

Probeer het eens:
anders om te gaan met God.
God verwensende woorden afbouwen
om woorden te spreken
die vertrouwen geven.

Misschien zal je na 40 dagen
een houvast vinden om
hiermee verder te gaan.
Probeer het toch eens!

Zondag 21 maart
Vijfde Zondag van de Veertigdagentijd

Als de graankorrel in de aarde sterft brengt hij veel vrucht voort.
Johannes 12, 24

Waar is God nu? Is een vraag die er door alle tijden gesteld is en ook een vraag die gesteld zal blijven worden. Zeker als er omstandigheden ontstaan waarin we sprakeloos worden, waarin we niet of nauwelijks kunnen bevatten wat ons overkomt. Het is ook de vraag die menigeen wereldwijd stelt in de huidige tijd van de heersende pandemie. Zeker op het moment wanneer je persoonlijk geraakt wordt. Innerlijke strijd en eenzaamheid kunnen dan onontkoombaar zijn, zeker wanneer je als gelovig mens trouw blijft aan de opdracht die je eens bij je Doopsel hebt ontvangen.

De vraag naar God dringt zich aan ons op, nu wij het feest van Pasen naderen. Het is de vraag die Jezus vandaag met ons deelt. Hij worstelt met het uur dat komen gaat, maar getuigt ook van zijn geloof dat zijn leven – als een graankorrel – vruchtbaar zal zijn, door de dood heen.

De vastentijd is een tijd van omkeer, bekering, inkeer. Het is ook een tijd om de gezindheid van het eigen hart goed onder ogen te zien. En een tijd om goed uit de Schrift te horen en te zien welk aanbod God doet in, door en met Jezus. Hij wil de mens optillen. Het hart vernieuwen door zijn liefde. Wie zich door de liefde laat optillen, zal de dood niet ontlopen, maar in en door de dood worden verheerlijkt. Laat je optillen en je hart vernieuwen door Gods liefde en ook jij zult vrucht dragen.

Pastoor Peter Wellen

12

Maandag 22 maart
Johannes 8, 1-11

Vandaag wil ik
wat **liefde** sturen

naar iedereen
die me **dierbaar** is

11

Dinsdag 23 maart
Johannes 8, 21-30

Vanaf maart 2020 zitten we in een bijzondere tijd. Een tijd waarin onze samenleving geheel of gedeeltelijk tot stilstand kwam door de (op)komst van COVID-19, een nieuw coronavirus. Peter Vermaat, een dichter-verteller, poppenspeler-theatermaker, leken-Franciscaan, bekend in ons bisdom, heeft in 2020 naar aanleiding van de coronacrisis verschillende sonnetten geschreven (een sonnet bestaat uit 14 regels) waarin perspectief wordt geboden. Perspectief dat zich op onverwachte momenten aandient, misschien wel als troost. Hieronder een van zijn gedichten uit zijn bundel *Onderbreking*, waarin mooi wordt verteld dat we tevreden kunnen zijn met wat is, met hetgeen te zien, te voelen, te horen is het bijzondere, in de schoonheid van de schepping.

stilte

*de stilte kan nogal verschillend zijn
ijzig beklemmend, voor de storm bevreesd
stijf lamgeslagen door corona-angst
vertwijfeld, droevig om een harde lijn*

*maar er is ook de stilte van de vrede
van 't samen zijn bij stokbrood een glas wijn
van 't zoet woordloos aanvoelen der dingen
waar toekomst opborrelt uit het verleden*

*de stilte waarin niet gezwegen wordt
maar eenvoud zoveel zegt dat alles gloeit
alsof er in de sintels is gepord*

*je hoort het zacht geritsel van een blad
je proeft de warme lippen van je lief
geluk ligt in de schaduw van je dak*

Peter Vermaat,
Onderbreking,
poëzie als barometer van twee maanden coronacrisis

10

Woensdag 24 maart
Johannes 8, 31-42

Waarheid en leugen

De 36^e dag van de Vastentijd. We naderen de Goede Week. Maar voor het zover is, kunnen we lezen dat Jezus tegen een groep Joden ongezouten de waarheid zegt zonder hen te sparen. Het is echter aan dovemans oren gericht. 'Wij stammen af van Abraham, dus wij staan aan de goede kant'. Denken we allemaal niet dat we aan de goede kant staan?

Kritiek op je doen en laten is nooit fijn. Of het nu terecht is of niet, er volgt maar al te snel: ja maar De opmerkingen van Jezus gaan nog een stap verder. Hij twijfelt aan de bedoelingen van de groep met wie hij redetwist.

Hij is eerlijk en gaat harde woorden niet uit de weg. Waarom niet wat milder zijn en de groep meekrijgen in een compromis? Het is maar aan weinigen gegeven om aan een waarheidsgetrouwe zelfreflectie te doen als blijkt dat zelfs je bedoelingen in twijfel worden getrokken. Toch kiest Jezus voor de compromisloze waarheid. Daarmee neemt hij de groep Joden serieus. Hij houdt ze de spiegel voor omdat hij van ze houdt. Hij hoeft niet aardig gevonden te worden, het is belangrijker dat ze tot inzicht komen. In de opvoeding van kinderen is consequent zijn een algemeen aanvaarde waarde. Maar in de uitvoering hebben veel ouders daar moeite mee. Liever geen conflict, ook al weet je dat de herhaling van ongewenst gedrag op de loer ligt. Zolang de uitzondering geen regel wordt, komt het wel goed. Ook Jezus lijkt niet altijd consequent te zijn als iemand in overtreding is (Joh. 8:1-11). Het is goed om tijd te nemen daarover na te denken. De Vastentijd is een tijd van bezinning en beschouwing, ook van eigen gedrag. Je kan daarna als het ware als herboren naar de keuzes van waarheid en leugen kijken.

Taco Hofland

9

Donderdag 25 maart

Lucas 1, 26-38 Maria Boodschap

God stuurt vanuit Zijn hoge hemel,
Gabriël de engel neer.
Hij brengt Gods boodschap aan Maria:
"Jij wordt moeder van de Heer".

God is de Vader van het kindje,
en zijn naam zal Jezus zijn.
Ja de allergrootste Koning
komt als baby'tje zo klein.

Oh, wat een mooie, blijde boodschap
heeft Maria nu gehoord,
en Maria spreekt eerbiedig:
"Mij geschiedde naar Uw woord".

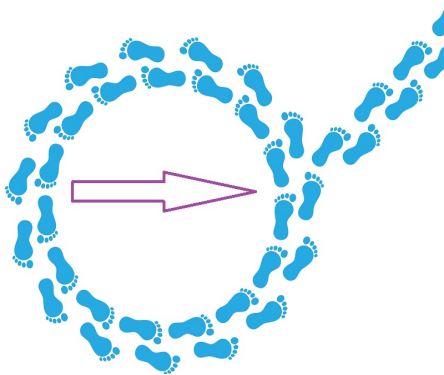
De vicieuze cirkel

Als ik blijf kijken zoals ik altijd heb gekeken,
blijf ik denken zoals ik altijd heb gedacht.

Als ik blijf denken zoals ik altijd heb gedacht,
blijf ik geloven zoals ik altijd heb geloofd,
blijf ik doen zoals ik altijd heb gedaan.

Als ik altijd blijf doen zoals ik altijd heb gedaan,
blijft mij overkomen wat mij altijd overkwam.

Maar als ik nu mijn ogen sluit en mijzelf van
een afstand bekijk en voel wat mijn ware zelf
van binnenuit wil, dan kom ik deze cirkel uit
en kan ik steeds weer opnieuw beginnen.

7

Zaterdag 27 maart
Johannes 11, 45-56

WOORDZOEKER

P	L	Z	I	L	V	E	R	L	I	N	G	E	N	M	
G	I	N	R	I	A	O	L	I	J	F	B	E	R	G	E
O	N	L	M	L	A	P	G	D	A	T	S	T	O	L	
E	E	E	A	I	R	A	M	E	G	E	S	E	L	A	
D	S	A	V	T	H	A	A	N	W	O	N	D	G	Z	
E	A	M	A	J	U	D	A	S	A	S	L	-	O	U	
V	P	E	T	R	U	S	W	W	I	T	I	T	T	R	
R	E	J	O	H	A	N	N	E	S	U	K	U	A	E	
I	J	D	L	E	P	M	E	T	G	O	R	N	D	R	J
D	E	R	D	N	E	G	A	L	S	K	O	T	S	K	
A	D	O	O	R	N	E	N	K	R	O	O	N	A	G	
G	N	I	D	N	A	T	S	P	O	S	R	A	A	K	

DOORNEN KROON

GESEL

GOEDE VRIJDAG

GOLGOTA

HAAN

INRI

JERUZALEM

JOHANNES

JUDAS

KAARS

KRUIS

KRUISWEG

KUS

LIJDENSWEG

MARIA

OLIJFBERG

OPSTANDING

PALM

PASEN

PETRUS

PILATUS

STOKSLAGEN

TEMPEL

ZILVERLINGEN

De overblijvende letters vormen nog twee begrippen.

Zondag 28 maart
Palmzondag

Brood op de palm-Pasen-stok..
ik bid voor alle kinderen en mensen
die niet voldoende brood op tafel hebben
of hongeren naar brood van warme liefde.

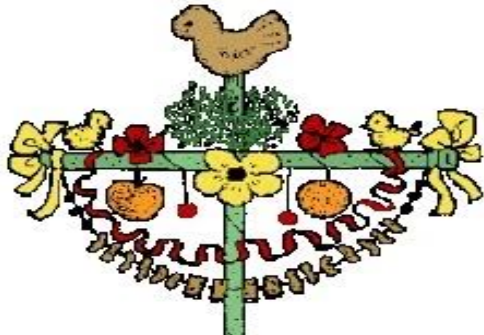
Een palm-Pasen-stok in de vorm van een kruis
waaraan Jezus is gestorven..
ik bid voor alle mensen die nu een zwaar kruis dragen.

Een haantje op de palm-Pasen-stok
en toen die haan driemaal had gekraaid
had Petrus uit bangheid driemaal gezegd
dat hij geen vriend van Jezus was..
ik bid voor allen die hun vrienden in de steek laten

Versierd met bloemen en takken zijn onze palm-Pasen-kruisen.
Zwaaiend met takken werd Jezus juichend binnengehaald..
Ik bid voor allen die zelden toegejuicht worden om het goede dat zij
doen.

Zo zeggen en bidden we God
dat het voor alle mensen Pasen wordt.
We bidden om een wereld met veel groene takken
en bloemen, waarin we ons met elkaar verbonden voelen.

Pastor Alie de Lange

6

Maandag 29 maart

Johannes 12, 1-11

Veertigdagentijd

De veertigdagentijd leidt ons eigenlijk in 40 dagen naar de kern van ons geloof: de verrijzenis van Jezus op Pasen.

Het getal 40 heeft in de heilige Schrift een bijzondere, speciale betekenis. Het is het getal van de verwachting, van de voorbereiding, van boete, van inkeer en vasten. Het heeft iets te maken met nadenken en even stilstaan.

- 40 dagen en nachten duurde de zondvloed.
- 40 dagen wachtte Noach voordat hij de ark opende.
- 40 jaren trokken de Israëlieten door de woestijn voordat ze het beloofde land bereikten.
- 40 dagen verbleef Mozes op de berg Sinaï.
- 40 dagen lang daagde de Filistijn Goliath de Israëlieten uit totdat David tegen hem ten strijde trok.
- 40 jaren hebben drie van de belangrijkste koningen van Israël en Juda geregeerd (David, Salomo en Joas).
- 40 dagen had de profeet Elia nodig om door de kracht van water en brood naar de heilige berg Horeb te trekken.
- 40 dagen lang predikte Jona boete in de stad Ninivé.
- 40 dagen lang vastte Jezus in de woestijn en werd toen door de duivel bekoord.
- 40 dagen lang verscheen Jezus na zijn opstanding aan de leerlingen. (Periode tussen Pasen en Hemelvaart)

5

Dinsdag 30 maart *Johannes 13, 21-33.36-38*

Verraad, verloochening en vergeving

De Goede Week lijkt een merkwaardige benaming voor een week waarin zich onrechtvaardige gebeurtenissen afspelen. Jezus voorspelt dat de leerling die van hem het stuk brood ontvangt (dat Hij in de schaal doopt) hem zal verraden. Judas Iskariot ontvangt het stuk brood.

Verder beweert een andere leerling, Simon Petrus, dat hij Jezus altijd zal volgen, zelfs als hij dat met de dood moet bekopen. Jezus doet een nieuwe voorspelling: 'Ik verzeker je, voordat de haan kraait, zul je mij drie keer hebben verloochend'.

Verraden en verloochenen, twee werkwoorden met een negatieve lading. Verraden kent meerdere betekenissen. Het kan betekenen dat iemand trouweloos handelt tegenover een andere persoon. Judas volgt samen met de andere leerlingen Jezus. Je mag verwachten dat Judas te vertrouwen is en geen dingen doet die Jezus benadelen, of in dit geval zelfs bedreigen. Verraden betekent ook bekendmaken wat onbekend moet blijven. Beide betekenissen zijn van toepassing op het handelen van Judas. Hij is Jezus ontrouw en hij maakt aan de tegenstanders bekend waar ze Jezus kunnen vinden. Verloochenen betekent iemand niet willen kennen. Simon Petrus neemt zich voor Jezus tot het bittere einde te volgen, maar voor de haan heeft gekraaid, heeft hij drie keer gezegd niets van Jezus te weten.

Beide leerlingen krijgen later spijt van hun daden (of het gebrek eraan in het geval van Simon Petrus). Simon Petrus zal later als de apostel Petrus alsnog de inspirator zijn van vele volgelingen.

En dan de vergeving: die is altijd voorbehouden aan het 'slachtoffer', in dit geval Jezus, die eindigt aan het kruis. In zijn laatste uur verzoekt hij om vergeving, niet alleen voor Judas en Simon Petrus, maar voor de hele mensheid. Wanneer plegen wij verraad? Wanneer verloochenen wij medemensen? Wanneer zijn wij vergevingsgezind? Genoeg stof tot nadenken.

Taco Hofland

4

Woensdag 31 maart *Mattheüs 26, 14-25*

De tekst van vandaag gaat over verraad. Judas is naar de opperpriesters gegaan om een deal te sluiten. Het woord 'uitleveren' of 'overleveren' komt in dit stukje tekst komt het woord wel 6 keer voor. Het is een refrein door het hele Evangelie heen, en bereikt hier een climax. Jezus wordt uitgeleverd. Judas verkoopt zijn meester, levert hem uit, voor 30 zilverstukken. Wat mensen al niet doen voor geld... Maar daarin staat Judas niet alleen. Wat hij deed, gebeurt nu nog, elke dag. En het is niet ondenkbaar in ons eigen leven. Hoe vaak is geld niet belangrijker dan wat er écht toe doet? Hoe vaak speelt geld geen verraderlijke rol in relaties, in hoe we omgaan met elkaar en met de schepping?

De discipelen van Jezus vragen hem waar hij het Pascha wil vieren. Jezus vertelt de discipelen dat ze contact moeten opnemen met een man die alles zal heeft wat ze nodig hebben voor een Pascha-maaltijd. En tijdens de maaltijd laat Jezus de bom vallen: "Een van jullie staat op het punt om mij te verraden. Het ontroert me iedere keer dat ik het lees weer: niemand wijst met een vinger naar iemand anders. "Ben ik het, Heer?" Iedereen realiseert zich dat het heel goed mogelijk is dat hij/zij zélf een potentiële verrader van Jezus is. En feitelijk bleek dat ook zo, want in het midden van de crisis zullen ze hem allemaal in de steek laten. Het is ook niet een van zijn vele vijanden die Jezus zal uitleveren. Nee, het is een van zijn twaalf, iemand die zijn hand in hetzelfde gerecht met Jezus heeft gedompeld. En dat is niet anders dan een teken van vriendschap en solidariteit. Het is in de bijbel allemaal al voorspeld. Maar hoe triest is het, voor de persoon die deze rol heeft, ook al is het een rol die hij bewust heeft gekozen. Judas is de enige in het gezelschap die het met een bepaald cynisme kan zeggen, een air van vermoorde onschuld, "Ik ben het toch niet, rabbijn?" "Je zegt het," is Jezus' korte antwoord.

Het hele naderende drama is nu in gang gezet. Laten we het allemaal deze periode goed bekijken, niet alleen als toeschouwers, maar als deelnemers. Ook wij hebben Jezus zo vaak verraden, ook wij hebben zo vaak brood gebroken met Jezus en misschien hebben we hem ook wel verkocht voor geld, uit ambitie, uit hebzucht, uit woede, haat, wraak of voor ons eigen persoonlijk gewin of gemak. En dan kunnen we kiezen. We kunnen, net als Judas, niet verder komen dan wanhoop, of, net als Petrus, bij Hem terugkomen met tranen van bekering.

-- ds. Magda Hazeleger, PKN Beilen-Hijken-Hooghalen

3

Donderdag 1 april

Witte Donderdag

Hij gaf een bewijs van zijn liefde tot het uiterste toe. Johannes 13, 1

Waarom is deze avond zo anders als andere avonden? Dat is de vraag die binnen de joodse traditie door de jongste van het gezin aan de oudste wordt gesteld.

Vandaag is het Witte Donderdag, een bijzondere dag van vriendschap en liefde omdat Jezus deze dag tot iets bijzonders heeft gemaakt.

Jezus, die geheel staat in de Joodse traditie, viert op deze avond met zijn leerlingen het joodse paasmaal. Hij zit met zijn vrienden daar in die bovenzaal. En dan gebeurt er iets heel vreemds. Iets wat door de leerlingen van toen, en ik denk door veel leerlingen van vandaag wel eens als iets moeilijks, als iets niet te begrijpen wordt ervaren.

Jezus ontdoet zich van zijn bovenkleed of vertaald gezegd: Jezus laat zijn waardigheid los en vernedert zich tot het uitvoeren van een taak van een slaaf. Hij wast de voeten van zijn leerlingen. Wie van ons zou dat zomaar doen? Wie van ons durft zich zo klein te maken... Kunnen wij vandaag de dag zo tot het uiterste gaan om vanuit vriendschap en liefde dienstbaar te zijn aan onze naaste...

Later op diezelfde avond gebeurt er nog iets bijzonders namelijk dat Jezus het brood en de wijn neemt, God dankt en ze ronddelt met de woorden: Als je zo blijft doen in mijn naam, dan ben Ik in jullie midden. Jezus geeft ons Zijn leven, zoals Hij het ook zal doen op het kruis. Waarom is deze avond toch zo anders als andere avonden?

Misschien moeten we het antwoord wel zoeken in de betekenis van de woorden vriendschap en liefde. Wanneer wij proberen te leven vanuit deze twee woorden dan kunnen we van grote betekenis zijn. Op deze avond heeft Jezus ons dat duidelijk gemaakt, Hij is zelf gebroken vanuit zijn vriendschap voor ons opdat wij mogen delen in zijn grootste vorm van Liefde. Als wij proberen vanuit onze vriendschap, vanuit onze liefde onszelf dienstbaar op te stellen voor onze naaste, dan zullen wij meebouwen aan datgene wat Jezus voor ogen staat, een betere wereld nu en het verbreiden van Gods Koninkrijk op aarde. Laten we ons nog meer aan Hem toevertrouwen, laten we ervoor gaan. Daarom is deze avond zo anders als andere avonden.

Pastoor Peter Wellen

2

Vrijdag 2 april Goede Vrijdag

Ik roep tot U o Heer

Het lijden gaat zo diep o Heer.
Ik roep tot U steeds maar weer.
Voor ieder hebt U toch open oren.
Wil ook naar mijn smeken horen.

De schuld die ons zo vaak bezwaard.
Blijft toch niet eeuwig bij U bewaard?
U wilt toch vergeven.
Als wij naar uw wil gaan leven?

Wij rekenen op U God.
Op een goede wending van ons lot.
Dat de nacht verdwijnt in de morgen.
En er licht schijnt over onze zorgen.

Zodat we weten: God kan ons bevrijden.
Een ieder verlossen, uit pijn en lijden.
Heer dat hebt U beloofd.
Houd Uw hand ook boven mijn hoofd.

Geef niet meer te dragen dan ik dragen kan.
Wees voor ons zoals U was voor Jezus.
Want als U niet helpt ...wat dan.
Wees ons nabij zo U was bij Jezus.
(naar psalm 130)

Pastor Alie de Lange

1

Zaterdag 3 april *Stille Zaterdag*

Stille zaterdag nodigt ons uit om de indrukken van Goede Vrijdag te verwerken en ons voor te bereiden op het mysterie van Pasen. Daar past stilte bij, stilte om nu eens niet zelf te praten maar ons te richten tot God in het gebed.

BIDDEN

Zo eens echt je handen vouwen
tot intens en stil gebed,
kan je rust en vrede brengen
breekt je angst en je verzet;

bidden laat je soms ervaren
dat je klein en kwetsbaar bent,
dat je alles mag verwachten
van God, die jou bij name kent;

je zo diep in Hem verliezen
dat geeft ruimte in je hart,
het maakt je geest weer vrij en soepel
minder zorg'lijk en verward;

bidden leert je stil beluist'ren
wat God jou te zeggen heeft,
het geeft je grond en vaste bodem
wordt houvast waarvan je leeft;

bidden... brengt tot overgave
als je 't zelf soms niet meer weet
mag je grenzeloos vertrouwen
dat onze God jou nooit vergeet.

Pastoor Peter Wellen

Zondag 4 april *Pasen*

Pasen: Licht van Christus

Pasen gaat met ons leven mee
en krijgt dan ook de kleur
die we op dat moment zelf hebben.
Het wit van de jongeman bij het lege graf
en dan gaat het goed;
of het grauwe grijs van de weggerolde steen
en dan gaat het minder goed...
Dan ben je in jouw tuin van olijven
die overigens ook bij het Paasverhaal hoort.

Maar in welke kleur we hier ook bijeen zijn
de Paaskaars brandt voor jou en mij.
Die kleine vlam is er voor ieder van ons.
Die vlam komt naar ons toe met een zekerheid
uit een andere wereld, uit de wereld van Jezus.
Dat is de wereld van hopen en mogen verwachten
en uitzien en nieuwsgierig zijn
naar de belofte van God de Schepper...
Licht van Christus..
God wij danken U voor de vlam
ook in de dagen wanneer ze klein is.
Want ... branden blijft ze.

Pastor Alie de Lange

IEDEREEN EEN GEZEGEND PAASFEEST TOEGEWENST

